

Nazwa przedmiotu	Fotografia intermedialna
Jednostka prowadząca	
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	
Rodzaj przedmiotu	Grupa treści kierunkowych, przedmiot obowiązkowy dla kierunku Sztuka Mediów specjalność Fotografia
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok II, sem. 3; studia II-go stopnia stacjonarne
Liczba punktów ECTS	2 pkt ECTS
Prowadzący	Prof. Andrzej P. Bator / as. Agata Szuba
Cel zajęć	Szczegółowa analiza estetyki intermedialnej w odniesieniu do reprezentatywnych dokonań artystycznych w sztuce rodzimej i światowej. Celem przedmiotu jest rozpoznanie zjawisk medialnych w sztuce w jej perspektywie teoretycznej (filozoficznej, kulturoznawczej i medioznawczej) ze szczególnym uwzględnieniem kreatywnego wykorzystania umiejętności warsztatowych, umożliwiających swobodną wypowiedź artystyczną, świadomie uwzględniającą specyficzne, przynależne jedynie fotografii wartości formalne i estetyczne w korelacji z innymi mediami, jak: rysunek, malarstwo, instalacja przestrzenna, video, obiekt oraz działania ekranowe i multimedialne.
Wymagania wstępne	Brak wymagań wstępnych.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– wiedzy	Student uzyskuje wiedzę z obszaru sztuki mediów w zakresie teorii i praktyki fotografii w szerokim kontekście refleksji humanistycznej i dokonań artystycznych integrujących różnorodne obszary percepcji i kreacji medialnej w sztuce oraz ich konotacji we współczesnej kulturze artystycznej.
– umiejętności	Student uzyskuje zaawansowane umiejętności z obszaru sztuki mediów w zakresie praktycznego zastosowania w twórczości artystycznej teoretycznych uzasadnień paradygmatu intermedialności warunkującej możliwość przeniesienia doświadczeń tradycyjnych obszarów plastycznej działalności w nową płaszczyznę estetycznej przestrzeni interdyscyplinarnej, korzystającej z mediów tradycyjnych i cyfrowych, jak również stwarzających możliwość kreatywnego wykorzystania nowych możliwości kontaktu z odbiorcą przez wprowadzanie elementów interaktywnych. Student nabywa umiejętności do kreowania własnej oryginalnej wypowiedzi artystycznej, a tym samym świadomego przekazu medialnego, cechującego się wysokimi walorami artystycznymi.
– kompetencji personalnych i społecznych	Student uzyskuje kompetencje w obszarze sztuki mediów w zakresie rozumienia specyfiki fotomedialnego nurtu sztuki w jej aspekcie filozoficznym i kulturoznawczym, a w następstwie wynikającej z tego obszaru problematyki wiedzy, świadomego uczestnictwa w życiu kulturalnym (instytucje kultury, edukacji i mediów), jak i w nurcie niezależnej praktyki artystycznej (np. w grupach i stowarzyszeniach artystycznych).

Treść zajęć	<p>W obszar tematyczny wprowadzenia do problematyki intermedialności wchodzi kwestie związane ze zmianami technologicznymi traktowanymi jako nowe kategorie estetyczne i fenomeny społeczne definiujące transformacje i transgresje kulturowe współczesnej cywilizacji (ostatnich dekad wieku XX i jej stanu aktualnego), które należy określić jako kulturę konwergencji. W porządku logicznym, w ramach wykładów, zostanie omówiona konwergencja mediów oraz kultura partycypacji z jej dominującymi cechami: cyrkulacja i wymiana treści między mediami, specyfikacja przeobrażeń społecznych (w tym interakcji między personalnych), cywilizacyjnych i technologicznych (zarówno jakościowych, jak i tych, które generują multifunkcjonalność urządzeń technicznych), percepcja polisensoryczna, współautorstwo dzieł i negocjacyjny aspekt percepcji artefaktu i zdarzeń artystycznych oraz roli medium jako technologii komunikacyjnej. W tak zarysowanej perspektywie kulturowo-społecznej i technologicznej zostanie dokonana analiza kluczowych definicji intermedialności, m.in. teoria Dicka Higginsa i Gene'a Youngblooda, jak również wiodące artystyczne strategie intermedialne minionego wieku (m.in. happening, artefakty i działania grupy Fluxus, hiperrealizm, mail art, poezja konkretna, land art, body art, performance, fotoinstalacje i fotoobiekty, fotografia ekranowa oraz interdyscyplinarne działania wyrastające z konceptualizmu i postkonceptualizmu oraz z założeń teoretycznych estetyki pragmatycznej), zaś w tym kontekście zapoznanie się z najnowszą refleksją medioznawczą, do której należy zaliczyć teorie m. in. Joachima Peach'a i Yvonne Spielmann, Knuta Hickethier'a oraz Jürgena E. Müllera, co efektywnie pozwoli wykazać, że intermedialność w swej strukturze jest wielopoziomowym konglomeratem zdarzeń interdyscyplinarnych, intermedialnych i polisensorycznych, zaś w warstwie formy plastycznej wypracowuje nowe jakości estetyczne, natomiast wykreowane z intencją intermedialną artefakty, w dobie globalnej cywilizacji cyfrowej, przekroczyły próg „archeologii intermedialności” i utraciły tym samym charakter incydentalności strategii artystycznych ostatnich dekad XX wieku i należy je uznać jako wiodące lub co najmniej równorzędne w sztuce najnowszej. Zasadniczą sprawą dla zrozumienia strategii fotografii intermedialnej, a radykalnie rzecz ujmując i postmedialnej, jest odkrycie, że w realizacji tego programu idzie nie wyłącznie o wypracowanie nowej stylistyki obrazu fotograficznego, ale przede wszystkim o poszukiwanie nowych sposobów myślenia o obrazie. Fundamentalny sens obrazów fotomedialnych kryje się bowiem w założeniu, że praktyczna realizacja postulatu głoszącego konieczność permanentnego wyzwolenia fotografii z historycznie uwierzytelnionej roli medium realizującego obraz świata jest możliwa.</p>
Forma i wymiar zajęć	Wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekcje multimedialne (45 godz.) dodatkowo udział w warsztatach, plenerach, wystawach
Metody i kryteria oceny	50% aktywność na zajęciach i ćwiczeniach 50% kolokwia, prezentacje o charakterze teoretyczno-praktycznym
Sposób zaliczenia	Zaliczenie ze stopniem

Literatura	<p>J. Baudrillard, Rozmowy przed końcem, Warszawa 2001.; Spisek sztuki, Warszawa 2005.; Symulakry i symulacja, Warszawa 2005; J. Derrida, Kartusze, [w:] Prawda w malarstwie, Gdańsk 2003. Z. Bauman, Płynna ponowoczesność, Kraków 2006. H. Belting, Antropologia obrazu, Kraków 2007. J. Berger, O patrzeniu, Warszawa 1999; Nasze twarze, moje serce, zwięzłe jak fotografie, Warszawa 2006. A. Bielik-Robson, Duch powierzczeni, Kraków 2004. Pierre Bourdieu, Reguły sztuki, Kraków 2007. W. Benjamin, Twórca jako wytwórca, Poznań 1975; Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej, [w:] Anioł historii, red. H. Orłowski, Poznań 1996. B. von Brauchitsch, Mała historia fotografii, Warszawa 2004. U. Czartoryska, Plastyczne przygody fotografii. Tom 1.; Fotografia mowa ludzka. Perspektywy historyczne. Tom 2, Gdańsk 2006. G. Didi-Huberman, Obrazy mimo Wszystko, Kraków 2008. G. Dziamski, Sztuka po końcu sztuki, Poznań 2009. Umberto Eco, Nieobecna struktura, Warszawa 1996. B. Frydryczak, Między gesticyjnym wyrazem, Warszawa 2004. J. Habermas, Od wrażenia zmysłowego do symbolicznego wyrazu, Warszawa 2004. D. Higgins, Nowoczesność od czasu postmodernizmu oraz inne eseje, Gdańsk 2000. E. H. Gombrich, Obraz wizualny, [w:] Symbole i symbolika, Warszawa 1990. M. Hopfinger, Doświadczenia audiowizualne, Warszawa 2003. A. Gwóźdź, Obrazy i rzeczy. Film między mediami, Kraków 2003. A. Jamroziakowa, Obraz i metanarracja, Warszawa 1994; Widmowa możliwość realności, [w:] Sztuka i estetyka po awangardzie a filozofia postmodernistyczna, A. Zeidler–Janiszewska (red.) Warszawa 1994. A. Kępińska, Nowa sztuka. Warszawa 1981. David Kokeby, Intermedialność w kulturze końca XX wieku, Białystok 1998. M. Michałowska, Niepewność przedstawienia. Od kamery obskury do współczesnej fotografii, Kraków 2004. M. P. Markowski, Pragnienie obecności, Gdańsk 1999. J. Makota, Czy dzieło sztuki jest symbolem, [w:] Szkice filozoficzne Romanowi Ingardenowi w darze, red. Z. Żarnecka, s. 399-413, Kraków 1964; Fenomenologia świadomości w filozofii Romana Ingardena, Fenomenologia Romana Ingardena, [w:] „Studia Filozoficzne”, s. 237-253, Warszawa 1972. M. McLuhan, Wybór pism. Przekazniki, czyli przedłużenie człowieka. Galaktyka Gutenberga. Poza punktem zbiegu, Warszawa 1975.; Zrozumieć media, Warszawa 2004. E. Pontremoli, Nadmiar widzialnego, Gdańsk 2006. N. Rosenblum, Historia fotografii światowej, Bielsko – Biała 2005. André Rouillé, Fotografia. Między dokumentem a sztuką współczesną, Kraków 2007.</p>
Uwagi	dostęp do sali wykładowej z zapleczem multimedialnym oraz studia fotograficznego
Język wykładowy	język polski